

N:o 32.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 mars 1907.
— — — — Andra Kammaren — 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående aflösning af afgäld från afsöndrad lägenhet.

(Lagutskottets utlåtande n:o 12 och memorial n:o 20.)

Till Konungen.

Genom proposition den 31 december 1906, n:o 12, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till lag angående aflösning af afgäld från afsöndrad lägenhet.

Riksdagen, som funnit detta lagförslag icke kunna i oförändradt skick godkännas, har för sin del antagit följande

LAG

angående aflösning af afgäld från afsöndrad lägenhet.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Har för lägenhet, som för alltid blifvit från hemman afsöndrad, afgäld faststälts på grund af 5 § i lagen den 25 maj 1905 rörande af-

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 15 Häft. (N:is 32, 33.)

gäld från afsöndrad lägenhet, vare lägenhetens ägare berättigad att få sådan afgäld aflöst mot ersättning, som, där annorlunda ej aftalats, skall utgå med ett penningebelopp, motsvarande tjugutvå gånger afgälden för ett år.

Är afgälden bestämd i annat än penningar, och har ej viss grund för beräkning af dess värde i penningar blifvit vid afgäldens fastställande stadgad eller sedermera öfverenskommen, varde det värde beräknadt efter senast fastställda medelmarkegångspris eller, där sådant pris icke finnes i länets markegångstaxa upptaget för persedel, hvari afgälden bestämts, efter medeltalet af markegångsprisen för de sist förflutna tio åren eller, om beräkningen ej kan ske enligt länets markegångstaxor, efter ty skäligt pröfvas.

2 §.

Vill lägenhetsägare få afgäld aflöst, göre ansökan hos Konungens befallningshafvande. Dylik ansökan må ock framställas i förklaring öfver gjord begäran om afgäldens fastställande.

Innan beslut i ärendet meddelas, skall stamhemmanets ägare lämnas tillfälle att däri afgifva yttrande.

3 §.

Har i ärende, hvarom i 2 § förmäles, lägenhetens ägare styrkt, att ersättning, som för afgäldens aflösning tillkommer hemmanets ägare, till denne utgifvits, förordne Konungens befallningshafvande om införande i kronans jordebok af anteckning, att afgäldsskyldigheten upphört.

4 §.

Är ersättningen ej gulden, fastställe Konungens befallningshafvande densamma och utsätte tillika viss dag, då lägenhetsägaren, vid äfventyr att beslutet eljest anses förfallet, senast har att till Konungens befallningshafvande inkomma med bevis, att ersättningen till stamhemmanets ägare utgifvits; dock att, där ersättningen skall utgå i penningar, lösesumman jämväl må i landtränteriet nedsättas.

Sedan beslutet, som genom Konungens befallningshafvandes försorg skall delgifvas hemmanets ägare, vunnit laga kraft och lägenhetens ägare

fullgjort hvad honom på grund däraf åligger, förordne Konungens befallningshafvande om anteckning som i 3 § sägs.

Är lösesumma nedsatt, varde, sedan det om ersättningen meddelade beslut vunnit laga kraft och den däri utsatta tid förflutit, beloppet utbetaldt till stamhemmanets ägare. Uppstår tvist om rätten till lösesumman eller möter eljest hinder för dess utbetalande, låte Konungens befallningshafvande, där så askas, insätta medlen i bankinrättning för att mot ränta innestå; och komme räntan den till godo, som finnes till lösesumman berättigad.

5 §.

I aflösning innefattas, där ej annorledes aftalats, icke afgäld, som belöper på tiden innan ersättningen af lägenhetsägaren utgifvits till hemmanets ägare eller, då lösesumma nedsatts, på tiden före den enligt 4 § utsatta dag.

6 §.

Sedan beslut gifvits om anteckning i jordeboken, att afgäldsskyldighet upphört, varde på statsverkets bekostnad meddelande om beslutet genom tryck kungjordt så som med Konungens befallningshafvandes kungörelser vanligen förfares.

7 §.

Öfver Konungens befallningshafvandes beslut i ärende, hvarom här ofvan sägs, må klagan föras i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgad.

8 §.

Bestämmelserna i denna lag äge tillämpning jämväl i afseende å innehafvare af hemman under stadgad åborätt och från sådana hemman afsöndrade lägenheter.

9 §.

Hvad här förut stadgas angående afgäld för lägenhet, som blifvit afsöndrad från hemman, skall äga motsvarande tillämpning i fråga om

afgäld för lägenhet, som afsöndrats från lägenhet; dock att, där afsöndring skett från afsöndrad lägenhet, aflösning af sådan afgäld ej må äga rum med mindre stamlägenheten åliggande afgäld blifvit aflöst.

Med undersätlig vördnad.

Stockholm den 19 mars 1907.
